

Nú skal Jógvan Hansen aftur royna seg í tónleikakapping í Íslandi

Jógvan ætlar sær í finaluna

LEYGARKVØLDIÐ SYNGUR **JÓGVAN HANSEN** Í ÍSLENSKA **GRAND PRIXNUM**. FYRSTA **MÁLIÐ** VERÐUR AT **SLEPPA** Í **FINALUNA**, SUM **VERÐUR** UM EINA **VIKU**

TÓNLEIKUR

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Klaksvíkingurin Jógvan Hansen, sum er búsitandi í Reykjavík, skal aftur í ár royna seg í Eurovision-kappingini í Íslandi. Jógvan hevur áður staðið seg væl í kappingini, men hann hevur ikki vunnið hana – enn.

– Eg havi onkuntíð sagt, at eg haldi fram at luttaka í Grand Prixnum, til eg havi vunnið, og í øllum førum fari eg at geva tí ein kjans afturat í ár, sigur Jógvan.

Hesaferð luttekur hann í kappingini saman við songkvinnuni Stefanía Svavarsdóttir, sum hann skal syngja sangin *Til Tín* saman við.

– Nú eru allir sangirnir almannakunngjördir, og eg haldi sjálvur, at okkara sangur er í betra endanum. Eg forvænti, at vit verða millum tey fremstu, men eg dugi ikki at siga, um vit fara at vinna ella ikki, sigur Jógvan.

Syngja í Harpuni

Íslenska Grand Prixð verður hildið við tveimum innleiðandi kappingum, har ávíkavist seks og sjei sangir luttaka. Onnur kappingin er í kvöld, og hin er í

annaðkvöld. Tríggir sangir koma víðari frá hvørji innleiðandi kapping til finaluna, sum verður næsta leygarkvöld.

Allar kappingarnar verða hildnar í stásiligu Harpuni, nýggja mentanarhúsinum í Reykjavík, og íslenska sjónvarpið sendir frá øllum kappingunum. Til ber at stroyma íslenskt sjónvarp á adressuni ruv.is

So segði hon...

– *Trupulleiki. Eg veit ikki hví, men tað er eitt orð, sum mær dámar væl at siga*

Sif Gunnarsdóttir, nýggjur stjóri í Norðurlandahúsinum, um sítt føroyska yndisorð

KLUMMAN

Barbara Holm

Skal lønin lokka?

Tann stóri tabusurningurin, sum hevur verið í andglettinum seinastu tíðina, er hvørt landsstýrisfólk og lögmaður skulu hava meira í løn. Í hesum borgarligu tíðum er tað alt annað enn óvæntað, at talan nú er um at hækka samsýningarnar hjá okkara kosnu politikarum. Eg má siga, at samstundis sum, at vit frætta um sparingar á øllum frontum, hoyra um arbeiðsleysar føroyingar, sum flýggja av landinum í besta 90'ara kreppu stíli, er tað ikki sørt provokerandi at frætta, at ein nevnd (sum stjórnin hevur sett) heldur, at lögmaður skal hava meira í løn.

Men kjakið, sum hetta hevur ført við sær í almenna rúminum er í veruleikanum tað, sum er rættiliga hugvekjandi. Tí mong eru tey, sum hava ført fram, at lønin hjá eitt nú lögmanni skal vera at meta við lønir í privatu vinnuni, tí annars er vandi fyri, at vit ikki fáa tey klókastu høvðini at stýra landinum.

Okey, eg skilji, at tað er týðningarmikið, at samsýningin á onkran hátt er nøktandi. Men samstundis ræðist eg eitt samfelag, sum verður stýrt av teimum, sum síggja landsins týðningarmestu sessir sum kapitalistiskar lútuvinningar. Tað er allarhelst rætt, at skulu vit lokka høgt lærd fólk at bjóða seg fram til landsins leiðslu, so er neyðugt, at lønin er nøktandi – at ein landsstýrismaður og lögmaður klára at svara hvørjum sítt, og kanska hava ráð til ein betri bita, eina uttanlandsferð og ein lekkran bil. Men skulu vit leggja lønarstöðið eftir hvat hendir í privatu vinnuni, so er spurningurin hvønn part av privatu vinnuni vit vilja samanlíkna tað almenna við. Skulu okkara kosnu hava løn eftir hvat stjórin í BankNordik ella Eik fær? Ella hvat við stjórunum í Bakkafrost? Skulu vit leita land og ríki upp eftir tí føroyingi, sum tjenar allarmest, og so leggja almennu samsýningarnar eftir tí?

Sjálvsagt skulu landsstýrisfólk og lögmaður hava góða løn. Men at samanbera hesar lønir við tær privatu er hópislest. Tað gevur í mínum hugaheimi onga mein-ing, at nýta tann privata lønarstigan sum grundarlag undir almennu lønunum, tí vit vita, at fleiri føroyingar tjena nógvar milliónir um árið, meðan onnur í privatu vinnuni ikki tjena serstakliga nógv meira enn ein vanligur arbeiðsmaður. Argumentatiónin má vera, at tað skal ikki vera ein figgarligur smeitur at bjóða seg fram at stýra landinum. Men tað skal í øllum førum heldur ikki vera lønin, sum lokkar. Størsta hóttanin móti føroyska samfelagnum eru breiðpolitikarar, sum ikki hava eina hugsjón, ein dreym, eina vísið um hvussu føroyska samfelagið skal vera, men bert ynskja sær vald og status uppá okkara bekostning.

Latið endeliga landsins hægstu fáa eina rímliga løn. Men latið ikki lønina gerast so høga, at tað er hon, sum drívur verkið. Latið ikki kapitalismuna gerast ein berandi faktorur innan samansetingina av okkara stjórn í framtíðini.